

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Procedura sprostowania, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. a)

W ustawie o europejskim tytule egzekucyjnym dla roszczeń bezspornych (825/2005) ustanowiono następującą procedurę sprostowania:

Sprostowanie istotnego błędu w zaświadczeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego (§ 2)

Jeśli orzeczenie, ugoda sądowa lub dokument urzędowy, o których mowa w rozporządzeniu, zostały błędnie opisane w zaświadczeniu wydanym na podstawie rozporządzenia, sąd lub inny organ, który wydał takie zaświadczenie, ma obowiązek – na wniosek – sprostować rozbieżność.

Wnioski o sprostowanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego można składać na standardowym formularzu zawartym w załączniku VI do rozporządzenia. Sprostowanie należy wprowadzić na oryginale zaświadczenia. Jeśli jest to niemożliwe, wierzycielowi należy wydać nowe zaświadczenie. Informację o sprostowaniu należy w miarę możliwości przekazać stronom, które wystąpiły o odpis zaświadczenia. Jeśli jedna ze stron złożyła zażalenie w sprawie, o sprostowaniu należy zawiadomić sąd apelacyjny.

Procedura uchylenia, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. b)

W ustawie o europejskim tytule egzekucyjnym dla roszczeń bezspornych ustanowiono następującą procedurę uchylenia:

Uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego (§ 3)

Jeśli zaświadczenie zostało nadane oczywiście bezzasadnie, biorąc pod uwagę wymogi ustanowione w rozporządzeniu, sąd lub inny organ, który wydał zaświadczenie, ma obowiązek – na wniosek – sprostować rozbieżność w orzeczeniu, ugodzie sądowej lub dokumencie urzędowym, o których mowa w rozporządzeniu.

Wnioski o uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego można składać na standardowym formularzu zawartym w załączniku VI do rozporządzenia. Strony mają możliwość bycia wysłuchanymi, chyba że jest to wyraźnie zbędne.

Jeżeli jest to możliwe, adnotację o uchyleniu umieszcza się na oryginale zaświadczenia. Informację o uchyleniu należy w miarę możliwości przekazać stronom, które wystąpiły o odpis zaświadczenia. Jeśli jedna ze stron złożyła zażalenie w sprawie, o uchyleniu należy zawiadomić sąd apelacyjny.

2. Procedury kontroli (art. 19 ust. 1)

Zgodnie z art. 12 ust. 1 w odniesieniu do orzeczeń objętych art. 3 ust. 1 lit. b) i c) w przypadku niestawienia się pozwanego stosuje się minimalne standardy, o których mowa w rozdziale III rozporządzenia. Zgodnie z art. 12 ust. 2 przepisy rozdziału III stosuje się również w przypadku, gdy wyrok zaoczny został wydany przez sąd apelacyjny.

W przypadku wydania wyroku zaocznego oraz w sytuacji, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1 lit. b) i c), dłużnik musi być w pewnych okolicznościach uprawniony do złożenia wniosku o kontrolę orzeczenia na mocy art. 19 ust. 1, tak aby orzeczeniu temu można było nadać zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego. W Finlandii bierność dłużnika w sądzie okręgowym (*käräjäoikeus*) skutkuje wydaniem wyroku zaocznego. Zgodnie z rozdziałem 12 art. 15 kodeksu postępowania sądowego dłużnik ma prawo złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w ciągu trzydziestu dni od dnia, w którym otrzymał dające się zweryfikować zawiadomienie o orzeczeniu.

Faktyczna wiedza dłużnika na temat wyroku zaocznego nie ma znaczenia dla stosowania tego przepisu. Termin trzydziestu dni biegnie dla dłużnika od daty doręczenia mu wyroku zaocznego, a zatem zasada ta ma szerszy zakres niż minimalne standardy określone w art. 19. Ponadto w przypadku wyroków zaocznych dostępne są nadzwyczajne środki odwoławcze, o których mowa w rozdziale 31 kodeksu postępowania sądowego, w tym skarga złożona w związku z błędami proceduralnymi (par. 1) i wniosek o uchylenie w związku z istotnym błędem (par. 7). Dostępny jest także specjalny środek odwoławczy, o którym mowa w rozdziale 31 art. 17 – wniosek o przywrócenie terminu.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego może być wystawione w formie tłumaczenia na język fiński, szwedzki lub angielski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. b), mają w Finlandii formę zatwierdzonych umów dotyczących obowiązków alimentacyjnych, a tym samym poświadczonych przez Radę ds. Socjalnych istniejącą w każdym mieście lub w każdej gminie miejskiej. Rada ta będzie również nadawać takim umowom europejski tytuł egzekucyjny.

Wykaz miast i gmin w Finlandii jest dostępny w formacie elektronicznym na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości pod adresem: www.oikeus.fi.

Na stronach internetowych stowarzyszenia organów lokalnych i regionalnych, www.kunnat.net, znaleźć można także adresy miast i gmin.

Ostatnia aktualizacja: 22/03/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.